

ČERNOBÍLÁ REVUE

3. vydání

Barvy nepotřebujeme, když máme názory

leden 2025

ÚPADEK MÍSTNÍHO GYMNÁZIA! STUDENTI NA KOLENOU!?

Jeden ze studentů třetího ročníku domažlického gymnázia si včera v odpoledních hodinách, cituji, „narazil pr...“, když se po začátku hodiny matematiky pokusil dosednout na svou židli. Zamyslel se, pokrčil nohy, ale židle ta tam a on dopadl s pořádnou ranou na zem. Jak se tomu stalo? Ostatní využili momentu překvapení a nepozornosti svého spolužáka, který právě žasl nad derivací napsanou na tabuli, a židli mu pohotově zabavili. Byla totiž krásná, rovná a hlavně, poslední volná ve třídě!

TÉMA MĚSÍCE

Volební rok před námi

Jsme na něj připraveni?

Máme tu konečně nový rok! V něm nás čeká i jedna z nejoblíbenějších pravidelných událostí různých politických komentátorů, publicistů a youtuberů - parlamentní volby. Politici se opět budou nejružnějšími způsoby ucházet o naše hlasy. Hodně z nás - studentů GJŠB - již bude na podzim splňovat (nebo už splňují) onu magickou hranici 18 let, což nám dává privilegium se voleb zúčastnit.

S volbami, ať už jakýmikoli, se již tradičně pojí i nepřeborné množství bizáru, různé tanečky a výstupy na sociálních sítích a údiv nás sledujících, jak až hluboko jsou někteří politici schopni klesnout, jen aby upoutali pozornost. Smutné ale je, že mnozí lidé, kteří politiku aktivně nesledují, si pak místo konkrétních činů nebo názorů spojují politiky právě s těmito výstupy, a následně se jim politika ještě více znechucuje, což může mít za následek jejich neúčast ve volbách. Vždyť přece „není koho volit, všichni jsou stejně hrozní“. To je ale stále ta lepší možnost.

Ta horší a ještě smutnější je, když se na základě toho, který politik ze sebe udělá většího klauna, rozhodujeme ve volbách. Častokrát si bohužel neuvědomujeme, že si volíme politiky, kteří mají následující čtyři roky vést a reprezentovat tuto zemi, a že naše rozhodnutí může mít mnohem dalekosáhlejší následky, než se může zdát. Proto raději, než abychom si přečetli programy konkrétních stran, zjistili si něco o konkrétních kandidátech nebo sledovali

předvolební diskuze, se rozhodneme zvolit tu zábavnou tetku, kterou známe z TikToku.

Dalším nešvarem, který se nám nejen na domácí, ale i zahraniční politické scéně rozmohl, je volba ne na základě názorů, činů, příp. sympatií, ale na základě jakési „pomsty“. Stalo se novým trendem, že se často nerozhodujeme tak, abychom se sami měli dobře, ale aby se i ostatní měli stejně špatně jako my („když mi umře koza, ať sousedovi dvě!“). Vítězoslavně si pak pomyslíme: „To jsem to těm liberálům / sluníčkářům / progresivcům / LGBT / Ukrajincům / Bruselu / levičákům / pravičákům (další si případně doplňte) nandal!“ Už si bohužel ale neuvědomujeme, že volby nejsou žádným zápasem, jehož úkolem je protivníka co nejvíce zostudit, a že jedinými vítězi v tomto marasmu jsou populističtí politici, kterým jsou voliči i budoucnost této země ukradené. A pokud si myslíte, že přeháním, stačí se podívat k našim východním sousedům.

Člověk, za jehož předchozí vlády byla země rozdělena skupinami oligarchů,

byl zavražděn novinář a jeho snoubenka, a který se v současné době lísá k diktátorovi, na kterého je vydán mezinárodní zatykač za válečné zločiny, vládne již své čtvrté volební období. Protože přeci „pořád lepší než liberálové a jejich 70 pohlaví“!

Čekají nás dozajista perné měsíce. Budou plné křiku, obviňování, vykrucování, sebelítosti, lži a absurdity. Doby, kdy politika znamenala společenskou prestiž a službu vlasti, už bohužel pominuly. Pokusme se proto nepodlehout negativním emocím, které v nás zcela určitě budou někteří politici vyvolávat, a zachovat si chladnou hlavu a kritické uvažování. Ještě než hodíme lístek do volební urny, si zjistíme, jestli ten, jemuž hodláme na následující čtyři roky svěřit tuhle zemi, opravdu nabízí nějaká reálná řešení a nápady, nebo místo toho jen straší nepodloženými výmysly. A hlavně, nerozhodujeme se tak, abychom se někomu schválně pomstili. Nemá to smysl. Volba z nenávisti totiž zpravidla bývá tou nejhorší možnou.

ROZHOVOR – ASISTENT EUROPOSLANCE ADAM TRUNEČKA (STAN)

O zájmu Gen Z o politické dění jsme udělali rozhovor s asistentem europoslance Adamem Trunečkou (STAN).

V minulých parlamentních volbách byl průměrný věk zvolených poslanců přibližně 50 let. Proč si myslíte, že je tam tak malé zastoupení mladé generace?

Pro mladé politiky obecně je hrozně těžké se prosadit takhle vysoko na kandidátky, aby byli volitelní, protože toho zkrátka ještě nemají tolik za sebou, nemají za sebou tolik zásluh v politických stranách nebo případně zkušeností, se kterými by mohli oslovit voliče. Takže je to prostě pro nás mladé těžké a jinak než tím, že sama ta strana bude proaktivně chtít dostávat mladé vysoko na kandidátky, tak to prostě nepůjde.

Jaké jsou (podle Vás) nějaké konkrétní faktory, podle kterých se budou mladí voliči ve volbách rozhodovat?

Podle mě se to těžko generalizuje. Myslím, že teď i ty volby do Evropského parlamentu ukázaly, že mladí jsou taky hodně rozmanitá skupina. Samozřejmě ale jsou i taková témata, která jsou pro nás konkrétně viditelnější, například bydlení, protože spousta mladých lidí na to myslí nebo třeba shání svoje první bydlení, protože se stěhují od rodičů. Dále je to bezesporu téma školství, pro tu liberální část třeba i taková témata jako manželství pro všechny nebo klimatická změna, ač u té si myslím, že to není vždy pouze liberální téma. Hlavně si myslím, že to ale budou témata bydlení nebo školství, ta budou pro mladé ta nejzásadnější.

Jak jako Starostové a nezávislí reflektujete současné průzkumy? Ukazuje se v nich dominance hnutí ANO, což mimo jiné ukázaly jak ty evropské, tak třeba komunální volby. Možná to je otázka s velkým předstihem, ale myslíte, že podobně mohou dopadnout i ty příští?

Určitě můžou, ale na druhou stranu málokteré volby, myslím, že dokonce žádné, které tady kdy byly, nedopadly moc blízko tomu, jak ukazovaly průzkumy rok před volbami. Já si tedy myslím, že se to ještě hodně posune, protože teď ještě lidé zatím nad politikou tolik nepřemýšlí, starají se o každodenní věci, ale jakmile začnou politici chodit do ulic, začne se to hodně řešit v médiích, budou se otevírat relevantní témata, nastavovat narativy, tak v ten moment se názory na jednotlivé strany budou hodně měnit, takže podle mě se ty průzkumy ještě hodně posunou, těžko říct jakým směrem. Pojďme si upřímně říct, že nálada ve společnosti je prostě skeptická, negativní, takže zvrátit ten trend by bylo extrémně těžké, ale i podle toho, co vidíme ve zprávách, tak ani v hnutí ANO to nevnímají jako něco, co už je prostě dané, tak uvidíme.

Podle studie od PAQ Research v minulých volbách rozhodovaly hlasy právě mladých voličů, mezi nimiž převažovala podpora koalic SPOLU a PirStan. Jak je ale v současných průzkumech vidět, tak současná vláda v hodně věcech svoje voliče zklamala. Hnutí ANO, které v současnosti dominuje, si udržuje podporu hlavně starší generace. Znamená to tedy, že mladá generace ztrácí o politiku zájem?

To lze hodně těžko říct. Myslím, že v poslední době se hodně rozšiřuje ten názorový prostor mladých lidí, který je vidět ve veřejném prostoru, viz třeba velký mediální prostor pro Generaci Motor Matěje Gregora a podobné lidi. Takže podle mě se to pole spíš mění, než že by mladí ztráceli zájem, a myslím, že mladí jsou také zklamaní tím, že se jim zdá, do jisté míry oprávněně, že některá témata se neposouvají tak rychle, jak doufali. Co se týče třeba konkrétně školství, tak tam třeba nějaký posun určitě je, ale bohužel ten finální výsledek reformy školství se dostaví za velmi dlouhou dobu, protože to je téma, které je potřeba řešit napříč několika vládami. Zkrátka prostě, lidé logicky chtějí některé věci co nejdříve, což je zcela pochopitelné, ale chápu, že je tu i spousta dílčích věcí, které byly důležité třeba pro liberálnější část mladých, jako například manželství pro všechny, což se zkrátka nepodařilo prosadit, ale byla to věc, kterou se mohlo podařit prosadit, ale bohužel pro to prostě nebyla podpora ve sněmovně.

O evropské volby je dlouhodobě hrozně nízký zájem, je v nich velmi nízká volební účast. Proč myslíte, že by se lidé měli o tato témata zajímat více? Proč by třeba studenty Gymnázia z Domažlic mělo zajímat, co se děje někde v Bruselu nebo ve Štrasburku?

Protože se tam řeší věci, které se mohou zdát vzdálené a abstraktní, ale jsou extrémně důležité pro naši budoucnost, obzvláště pro budoucnost nás mladých. Je to třeba klimatická změna, což působí, že je někde hrozně daleko, ale je to něco, co už se děje i u nás, na venkově je čím dál větší problém s vysycháním studen, je tady problém třeba se změnou profilu živočichů v přírodě, což je něco, co nás víceméně čeká. To je třeba téma, které je pro mě důležité, ale chápu, že je na první pohled abstraktní, protože se tak o něm mluví i ve veřejném prostoru. Pak je to téma geopolitiky, opět něco, co nevidí člověk na první pohled v peněžence, ale to, jestli ve světě bude mít Evropa silné slovo, jestli bude schopna zajistit strategické suroviny, od toho se odvíjí, jestli bude mít z čeho vyrábět produkty, je to otázka toho, jak bude ekonomika regulována, jestli málo, hodně, chytře, hloupě, což se zase dotýká toho, jestli tady budou pracovní místa. Tohle jsou věci, které jsou na první pohled vzdálené, abstraktní, ale jsou extrémně důležité.

Teď odbočím spíš k tématu Evropského parlamentu. Vy tam zastáváte funkci asistenta europoslance. Co ta funkce obnáší, co je náplní práce?

Já mám na starosti víc věcí. Je to třeba grafika na sociálních sítích, částečně se starám o Instagram, zároveň řeším třeba program stážistů, do toho také nějakou tu administrativu, financování a sem tam, narázově, to může být třeba i nějaká odborná činnost, ale to je v mém případě vedlejší. Takže je to vlastně trošku všeho od všeho, ale já jsem za to rád, protože díky tomu poznám opravdu široké spektrum toho, co práce asistenta obnáší.

KULTURA

Gympl na Vlnách

V úterý 17. 12. 2024 se gymnazisté v napjatém očekávání vydali do kina Čakan na aktuálně velmi oceňovaný film Vlny. Dílo herce, režiséra a scénaristy Jiřího Mádlá jistě ve studentech zanechalo dojem jako málokterý historický film, a to díky svému trefnému zachycení atmosféry Pražského jara ve společnosti a zejména novinářině nebo i díky výrazné dramatické složce, ještě podtržené reálnými událostmi, a tak studenti ani učitelé rozhodně neodcházeli z kina zklamáni. Ačkoliv se, ostatně jako pokaždé, na ČSFD najdou někteří urputní negativní kritikové tohoto snímku, nelze filmu upřít obrovský úspěch v podobě užšího výběru v kategorii zahraničního filmu na cenách Oscar (tj. top 15 filmů celkově). Pokud by snímek vyhrál, jednalo by se o mimořádný úspěch, jelikož poslední český film, kterému se toto povedlo, byl Kolja od Zdeňka Svěráka v roce 1996, a před ním tento úspěch slavili pouze Obchod na Korze a Ostře sledované vlaky.

Hodilo by se zmínit i další český snímek, který se do užšího výběru dostal. Mluvím o filmu Krajan, jež režírovali studenti filmové školy v Písku Viktor Horák a Pavel Sýkora. Pro ně je tento úspěch ještě umocněný tím, že je to samozřejmě studentský film, a i když se v České republice snímku nedostalo velkých ohlasů, převážně to bylo totiž právě naopak, má dvojice studentů kamery a scénáře na kontě už jednoho Oscara, a to studentského.

Naše redakce zastává názor, že návštěva kina za účelem shlédnutí podobných filmů je jednak velmi přínosná pro studenty a jednak pomáhá zajistit, aby se ze školního života nevytrácela kultura. Proto by určitě nebylo na škodu na takovéto snímky chodit častěji. Také samozřejmě držíme palce našim krajanům na Oscarech!

kinematografické okénko ČerVue:

Heretik (2024)

Hugh Grant, znám především pro své romantické komedie, zde svoji roli záporné postavy, naposledy viděnou v Paddingtonovi 2 (2017), posouvá na temnější level a přináší nám na stříbrném podnose čerstvý a obstojný psychologický thriller v kombinaci s lahodným borůvkovým koláčem.

Snímek z pera dua Scott Beck a Bryan Woods vydán pod studiem A24 se zabývá převážně teologickými otázkami, diváka v této sféře nezaujatého si ale dokáže získat taky. Film popisuje návštěvu dvou mormonských misionářek, jež se na vyžádání vydávají do domu charismatického pana Reeda. V pohodlí jeho útulného obydlí však nevinná diskuse s náboženskou tematikou začíná nabírat nemilý směr a mění se v hru plnou psychobrutality a manipulace.

Je třeba si však nakonec nalít čistého mešního vína a přiznat si, že poslední třetina filmu lehce upadá do svého žánrového klišé. Samotný konec však vybízí k debatě, a proto film doporučuji zhlédnout ideálně v kolektivu.

MEMES

BAREVNÁ RUBRIKA

Obrovská žirafí rodina

O prvním lednovém víkendu se v Safari Parku Dvůr Králové narodilo mládě žirafy Rothschildovy. Jedná se o druhý nejohroženější poddruh žirafy. Pyšní se kaňkovitými skvrnami s nepatrnými krémově zbarvenými liniemi okolo. Malý samec je sice v pořádku, ale návštěvníci ho bohužel zatím neuvidí. V této zoo má chov žiraf obrovskou tradici. Zvířata byla v minulém století transportována z Afriky a zoo se stala nejúspěšnějším chovatelem žiraf planety.

Nový přírůstek je v pořadí již 280. žirafa, která se v zoo narodila. Ve volné přírodě jich ale ubývá, proto má jejich chov takový význam. Nejen kvůli tomu mezi sebou zoo spolupracují a zvířata si mění, aby mezi rodiči nebyly příbuzenské vztahy.

ANKETA - MATURITNÍ PLES

Redakce se letos rozhodla udělat soutěž o nejlepší maturitní ples. Studentům byl rozeslán dotazník s několika otázkami, tak se pojdte podívat na výsledky!

Kategorii nejlepší předtančení ovládla třída 4.4 s výsledkem 44,3 %. Hned za nimi se umístila třída 8.8 s 38 % a na posledním místě je třída 6.6 se 17,7 %. Třída 4.4 naprosto převálcovala ostatní v kategorii nejlepší půlnoční překvapení. Tam získala 51,9 %. Třída 8.8 získala 28,4 % a zbylých 19,7 % patří třídě 6.6. V neposlední řadě jsme se ptali na celkově nejlepší maturitní ples. Ten letos, podle hlasů studentů, vyhrála třída 4.4 se 45,1 % hlasů. Na druhém místě se umístila třída 8.8 se 36,6 % a na třetím místě třída 6.6 s 18,3 % hlasů.

Pokud máte zájem o všechny výsledky, neváhejte nás kontaktovat na našich sociálních sítích!

RÝMY ŠPRÝMY

Tato rubrika je otevřena všem gymnaziálním kreativcům. Pokud byste se chtěli podělit o básničku nebo povídku, neváhejte nás kontaktovat (na sociálních sítích či osobně) nebo ji vhodte do vyhrazené krabičky ve studovně!

Variace na Máchův Máj

Tu krajinu snovou s měsícem v úplňku i Mácha míval rád,
tu pěl ódy na krásy přírody a tesknou píseň života svou
v svých básních s nimi prolínal.

V symfonie libozvuku zaskřípe temnot hlas,
však luna jasná na obloze překryje jej zas.

Raná noc, hvězd přichází moc.

Svou bledě jasnou, jasně bledou melodii hrá
za doprovodu teskné lyry, z níž žalem srdce puká;
za waltzu vlnek na jezeře, kde jedna s druhou pohrává si.

Tu zrcadlí se mdlou obraz,
luno mlhavá, kam schovala ses? Kde jsi?

Sním stále či bdím?

Je pozdní večer, raná noc?

Kdo přispěchá nám na pomoc?

Už tmy chladné mrak se valí,

vše kol sebe do černa halí

pod plášť snu a temnoty.

Neprobudím se víc ani já ani ty...

(věnováno paní učitelce Vágnerové)

Zimní symfonie

Všechny ty vůně léta vzal mráz a vítr,
květiny zvadly, i poslední čáp už odlítl.
Molekuly vody se v pevné krystaly proměnily,
vodíkové můstky je v tichu zimy spojily.

Kdopak to k nám přiletěl? Co to je za zjevení?!
Chochołka a rudé skvrny - lačný brkoslav severní.

Mohlo by se zdát, že všechen hmyz šel na kutě,
sněžnice matná si ale v chladu hopsá urputně.
A pod tou peřinou, v temnotě, která je němá,
spí jaro, ukryté - a tiše už o sobě šeptá.

FEJETON

Nový rok, stará politika

Nový rok je časem předsevzetí, a to nejen pro nás, obyčejné lidi, ale i pro politiky. Tedy alespoň teoreticky. V praxi totiž jejich plány na „lepší zítřky“ skončí stejně jako naše sliby o cvičení a zdravé stravě: rychle zapomenuté.

První lednové projevy politiků bývají plné optimismu, vizí a slibů. Reformy se chystají na každém rohu a život

občanů má být lepší než kdy dřív. Jenže sotva se rozjede první politická schůze, začíná hra na oblíbené „kdo za to může“. Diskuse se zvrhnou v nekonečné spory o slovíčka a malichernosti, zatímco skutečné problémy - jako inflace, energetika nebo zdravotnictví - trpělivě čekají na okraji zájmu. A voliči? Ti jsou dávno zvyklí. Po letech sledování této

novoroční frašky už ani nedoufají, že letos bude něco jinak. Politika se stává součástí českého folkloru - tak trochu groteska, tak trochu tragédie. A tak místo očekávání jen rezignovaně sledujeme dění a říkáme si: „Hlavně, aby letos nebylo hůř.“ Protože v Česku platí, že co si sami nezařídíme, to nám politici slíbí - možná příští rok.